

Tudi ta žrtva magjarske divjosti je po prestanih hudih bolečinah umrla 24. novembra 1848.

Pa je znabiti to magjarsko vojaštvo bilo nabrano od samih čikošev, potepuhov, roparjev? „Nikakor ne! Tisto jutro je dr. Magdič namenjen iti v Dobravo, kako četrť ure oddaljeno ves, pa trči iz nenada na nekoliko samih mladih magjarskih vstajnikov. Ti ga vstavijo, povprašujejo po stanu, po njegovem namenu, koliko je cesarskih vojakov v Ormoži itd.? Ko jim pové, da je zdravnik, nadaljujejo v latinskem jeziku pogovor, znamenje, da so bili ljudje, koji so celo latinske šole obiskovali. Med tem pogovorom trešči na enkrat kanonska kroglja celo blizu njih v zemljo, da se prah na vse kraje razprši. Zdajci pobrišejo magjarski junaki k svojemu kardelu, Magdič pa se vrne v Ormož nazaj in tu ostane na svojem mestu, obvezuje ranjene, in vzajemno z gospodom kaplanom blagim Jurijem Kajnihom skrbi za stanovanje in prvo postrežbo, ko je bila občna zmešnjava in ne vojaškega zdravnika, ne duhovna zraven. Na prijetih ranah so v Ormoži umrli in tam pokopani: Janez Moskoni, prostak pešpolka baron Wimpfen, Sebastijan Ekslan reg. Piret, in Blaže Masurič, dragonar nadvojvode Ivana. Nekoliko ranjenih bilo je v bolenišnico v Ptuj spravljanih. Okolica je v tisti dobi veliko škode trpela, to pa ne samo po vojski. Ljudstvo zbegano in prestrašeno je vino — tistega leta posebno izvrstno — v Ljutomerških gorinah prodavalo po celo nizkej cení po 40 gold. štrtinjak, da ga le iz kleti spravi, češ: itak pride Magjar in ga popije ali razlije. Nugent bi bil lahko s svojo dosta močnejšo in dobro izurjeno četo — imel je obilno konjenikov, pri tej priliki Prezelna vničil, ali ni prekoračil meje, ker reklo se je: „Iz Dunaja bilo je Nugentu naloženo, le samo Štajersko braniti.“ (Dalje prih.)

Smešničar 50. Mati kovačica prinese meso na mizo in razdeli kovaškím delalcem in učencem vsakemu svoj kos. Mali učenec dolgo gleda in se ne tekne predložnega mu koščeka. Kovačica zapazi to in vpraša nekoliko nevoljna: no Tinček, zakaj pa ne ješ mesa? Tinček: ker je še prevročé. Kovačica: ali nimaš sape, pihaj! Tinček: tega ne storim. Kovačica: zakaj ne? Tinček: bojim se, da ga nebi odpihal, ker je tako majhen in tenek!

Razne stvari.

(*Scitli cesar*) so 200 fl. darovali za stavljenje šolskega poslopja pri spodnji Kunegundi zunaj Maribora.

(*Za nesrečne Zagrebčane*) darovali so blagi farani Dev. Marije v puščavi 10 gl. 90 kr., č. g. P. Cizaj, župnik v Reki, 2 fl., vel. č. g. J. O. 5 fl., kanonik L. Herg 5 fl., J. Kurnik 5 fl. Bog plati! Nabranih 155 fl. 60 kr. odposlali smo v Zagreb.

(*Predstojništvo družbe sv. Mohorja v Celovci*) je blagovolilo 34 raznih knjig za šolsko knjigar-

nico podariti. Za to darilo v imenu šolske mladine presrečno zahvalo izrekuje nadučitelj pri sv. Duhu v Ločah Pavel Leitgeb.

(*Difteritis ali davica*) pri Novi cerkvi še ni potihnola. Pobrala je že drugemu kmetu, M. Mastnjaku p. d. Špegljiču, vseh peter otrok. Raznovrstna zdravila ostala so brez uspeha. V enem meseci pomorila je v desetih hišah 23 otrok, večidel fantiče od 3 do 15 let. Med tem se je v nekterih, doslej še neokuženih, hišah na novo prikazala. Bog pomagaj!

(*Mariborski udje društva „Tugendbund“*), menda tisti, ki so letos o pustu napravili „Narrenabend“, pozvali so iz Bismarkovine freimaurerja Brehma, da jim je 2 uri v kazini razlagal o svojih potovanjih in lovih v Afriki. Za vsako uro je zahteval samo bornih 200 fl. Toda vkljub precejšnjemu hvalisanju ni došlo veliko ljudi g. Brehma poslušat. Zmanjkalo je več nego 100 fl. No, in sedaj je ta freimaurer pokazal bratovsko ljubezen ter odpustil 100 fl. Ostalo so „tugendbändlerji“ plačali. Kakšne burke je človek uganjal, razvidno je iz tega, da je pravil, kako repelice pešice zahajajo v Afriko, a črez sredozemljsko morje nekaj časa plavajo, nekaj pa letijo. Jezuiti bi povabljeni veliko pametneje govorili o veliko potrebnjših rečeh, to pa še — brezplačno!

(*Radvajnsko grajščino*), kder je pred leti stoloval znani Frice Brandstetter, prodavajo sedaj na kose. Nek jud deli kose.

(*Veliki požar*) je v Račah pri Mariboru nadstropje pri fabriki g. Jägerja pokončal. Kar je pri tleh bilo, je nepoškodovano ostalo in toraj fabrika ni ustavila dela.

(*V Savi utonil*) je železniški delavec Pfeifer, ko se je s tovaršem Ostavnikom pri Zidanem mostu črez vodo peljal.

(*Ustrelil*) se je v Gornjemgradu kmetski sin Jožef Kolenc.

(*Tolovaji*) so med Čakovcem in Varaždinom poštni voz napali, kučaja ustrelili in pošto izropali.

(*Mariborska hranilnica*) je meseca novembra prejela 101.002 fl., izplačala 115.395 fl.

(*V Ješencih mariborskega okraja*) davi vratna vnetica otroke neusmiljeno. Mlinarju Polancu umrli so 3 otroki, da so na enkrat imeli 2 mrliča.

Dražbe 15. dec. Jan. Šribar v Ložnici 8450 fl. Ana Kühli v Vojniku 2580 fl. Jakob Grobelnik v Lopati 1380 fl. Konrad Seidl v Rožpahu 22500 fl. 16. dec. Ludvik Redi v Konjicah 2750 fl., Jožef Dolšak v Stojnem seli 1776 fl., Jera Petrovič v Orehovi vesi 1160 fl. 17. dec. Miha Zagajšek pri sv. Magdalení 8515 fl., Martin Pogelšek 147 fl. v Šmariji, 18. dec. Jan. Hopič v Solčavi mariborsk. okraj 4667 fl. V. Trojner v Grušovi 2713 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 30. oktobra 1880: 22, 73, 61, 41, 2.
V Linci „ „ 49, 4, 19, 46, 73.

Prihoduje srečkanje: 18. decembra 1880.